Φως Ιλαρόν

Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Περίοδος β΄, φ. 11 (23). Αύγουστος 2014

Εμφανίσεις και θαύματα της Παναγίας ανά τους αιώνες

Η Παναγία προστάτισσα πόλεων

Οι εμφανίσεις και οι θαυματουργικές επεμβάσεις της Παναγίας σε όλες τις ορθόδοξες χριστιανικές χώρες είναι κυριολεκτικά αναρίθμητες. Εικόνες που δακρύζουν, μυροβλύζουν ή αιμορραγούν, θεραπείες, εμφανίσεις σε αγίους, αλλά και σε αλλοθρήσκους, καθώς και σωτηρία ολόκληρων πόλεων από επιδημίες ή επιδρομές βαρβάρων…

Μια από τις πιο γνωστές επεμβάσεις της Θεοτόκου είναι η θαλασσοταραχή που κατέστρεψε το στόλο των Αβάρων το 626 μ.Χ. σώζοντας την πολιορκημένη ΚΠολη. Τότε ο λαός της Πόλης συγκεντρώθηκε στο ναό της Παναγίας των Βλαχερνών και έψαλε όρθιος τον Ακάθιστο Ύμνο, δηλαδή τους γνωστούς μας «Χαιρετισμούς».

Παρόμοιο γεγονός συνέβη το 861 μ.Χ., όταν οι Ρώσοι, ειδωλολάτρες ακόμη, επιτέθηκαν στην ΚΠολη. Ο πατριάρχης άγιος Φώτιος ο Μέγας, μαζί με όλο το λαό, λιτάνευσε την τιμία εσθήτα της Θεοτόκου και κατόπιν την έριξε στη θάλασσα - και «ενώ επικρατούσε γαλήνη, ξαφνικά ξέσπασε φοβερή τρικυμία και καταπόντισε σχεδόν όλα τα πλοία των εχθρών. Το γεγονός αυτό οδήγησε τον αρχηγό των Ρώσων Δηρ τον Οσκόλδ, ή κατ' άλλους Δηρ και Οσκόλδ, και πλήθος του λαού του να προσέλθουν στον χριστιανισμό»

Στη Ρωσία (όπου υπάρχουν πάρα πολλές ιστορικές και θαυματουργές εικόνες της Θεοτόκου), το 1395, όταν εισέβαλλε ο Ταμερλάνος, έφεραν σε χρόνο ρεκόρ την εικόνα της Παναγίας του Βλαντιμίρ στη Μόσχα, όπου την προϋπάντησε όλος ο λαός της Μόσχας άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Όλοι προσευχόταν με δάκρυα. Τότε η Παναγία εμφανίστηκε σε όνειρο του Ταμερλάνου λουσμένη στο φως, συνοδευόμενη από αγγέλους με πύρινα σπαθιά. Ο Ταμερλάνος, αφού συμβουλεύτηκε τους σοφούς Μογγόλους και έμαθε ότι αυτή η γυναίκα ήταν η Παναγία, υποχώρησε. Αυτό το όνειρο είναι καταγεγραμμένο όχι μόνο στα παλαιά ρωσικά χρονικά αλλά και στα ταταρικά χρονικά. Σε ανάμνηση του γεγονότος ιδρύθηκε στη Μόσχα η μονή Σρετένσκι (Προϋπάντηση).

Κατά τον 20ό αιώνα, έχουμε μια σειρά εντυπωσιακών εμφανίσεων της Παναγίας στους Έλληνες στρατιώτες, που πολεμούσαν στο αλβανικό μέτωπο. Σώζεται μάλιστα επίσημη αναφορά του ανθυπασπιστή Νικολάου Γκάτζαρου με ημερομηνία 3 Μαρτίου 1941, που περιγράφει εμφάνιση και ομιλία της Παναγίας προς αυτόν.

Στο άρθρο του π. Δημ. Αθανασίου «Άγνωστες μαρτυρίες για τις εμφανίσεις της Παναγίας στα βουνά της Πίνδου στον πόλεμο του 1940», στο ιστολόγιο «Πνευματικά Θησαυρίσματα», διαβάζουμε διάφορες σχετικές μαρτυρίες, καθώς και ότι ο ζωγράφος Γιάννης Τσαρούχης ζωγράφισε πάνω στο καπάκι ενός κιβωτίου ρέγγας την Παναγία της Νίκης, η οποία απέκτησε τη φήμη ότι είναι θαυματουργή. *«Σε έξαλλη θρησκευτική έκσταση απαιτούσαν (ενν. οι έλληνες στρατιώτες από την Άρτα) η θαυματουργή εικόνα να μείνει ένα βράδυ τουλάχιστον στην κατασκήνωση τους. Άκουγες φωνές από παντού. Όλοι οι στρατιώτες φωνάζανε: "Η Παρθένα, η Παρθένα. Να την αφήσετε μια βραδιά". Εκείνη την ώρα βάρεσε συναγερμός […] πέσαμε μπρούμυτα σύμφωνα με τις διαταγές που είχαμε. Κανένας Αρτινός δεν έκανε το ίδιο. "Βρε συνάδελφε", μου είπε ένας, "βαστάς την Παρθένα και φοβάσαι";»*.

Μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου, αναγνωρίστηκε η σπουδαιότητα των θαυματουργών επεμβάσεων της Παναγίας. Για το λόγο αυτό η γιορτή της Αγίας Σκέπης, που είχε καθιερωθεί να γιορτάζεται προς τιμήν της Παναγίας την 1η Οκτωβρίου, μεταφέρθηκε από το 1952 στις 28 Οκτωβρίου για να ενθυμούνται όλοι τη θαυματουργή βοήθειά της στη δυσκολότερη, ίσως, περίοδο του ελληνικού έθνους.

Είναι γνωστό – και το καταγράφει σε άρθρο του και ο ποιητής Ντίνος Χριστιανόπουλος – ότι στη Θεσσαλονίκη, κατά τη διάρκεια των γερμανικών βομβαρδισμών, στα τζάμια των σπιτιών σχηματιζόταν η εικόνα της Παναγίας:

«Ξαφνικά, εμφανίστηκαν σε καμιά δεκαριά σημεία, στο κέντρο της πόλης (Θεσσαλονίκης), εικόνες της Παναγίας στα τζάμια διαφόρων μαγαζιών. Στην αρχή μας το λέγαν και δεν το πιστεύαμε. Οι Παναγίες που εμφανίστηκαν στα τζάμια δεν ήταν ζωγραφισμένες, αλλά αχειροποίητες. Η εικόνα σχηματιζόταν στο εσωτερικό του τζαμιού, μέσα δηλαδή στην ύλη του γυαλιού, δεν ήταν ούτε από την έξω μεριά ούτε από την μέσα. Και ήταν και χρωματισμένη, αλλά με άυλα και ανεξίτηλα χρώματα. …Κάποτε πήγα κι εγώ και έτσι αξιώθηκα να δω την Παναγία από κοντά. Έπιανες το τζάμι και δεν έπιανες τίποτα. Αλλά η εικόνα υπήρχε. Δεν κάλυπτε όλη την επιφάνεια του τζαμιού, αλλά μόνο το κέντρο του. Θα έλεγες πως ήταν σαν βιτρώ, αλλά δεν ήταν ούτε βιτρώ. Τα χρώματα ήταν πολύ άυλα και αχνά. Ο κόσμος προσκυνούσε και ασπάζονταν την αχειροποίητη εικόνα στο τζάμι, μερικοί άναβαν και κάνα κερί που έφερναν μαζί τους αλλά κανείς δεν έδινε λεφτά. Και άλλωστε πού να τα δώσει και γιατί; Ήταν πραγματικά μια από τις συγκινητικότερες στιγμές του ελληνοϊταλικού πολέμου» (βλ. στο βιβλίο του *Θεσσαλονίκη ού μ' εθέσπισεν*, εκδ. Ιανός, σελ. 63-65).

Το περιστατικό συνέβη και στην Αταλάντη Φθιώτιδος την εποχή του Εμφύλιου Πολέμου (1945-1045).

Εξάλλου, στις 10 Σεπτεμβρίου 1943 μια δύναμη ναζιστικών τεθωρακισμένων σταμάτησε έξω από τον Ορχομενό Βοιωτίας, αδυνατώντας να προχωρήσει για να καταστρέψει το χωριό. Ο Γερμανός διοικητής τους, ονόματι Όφμαν, είδε σε όραμα τη μορφή της Παναγίας και όχι μόνο έδωσε διαταγή να ανασταλεί η καταστροφή, αλλά και χρηματοδότησε την πρώτη απεικόνιση του θαύματος, με τη Θεοτόκο να σταματάει τα γερμανικά τανκς. Οι κάτοικοι του Ορχομενού τοποθέτησαν ένα μνημείο στο σημείο του θαύματος, ενώ κάθε χρόνο, όσο του επέτρεπε η ηλικία του, ο Όφμαν ερχόταν από τη Γερμανία και παρευρισκόταν στον εορτασμό, κατά την επέτειο του γεγονότος.

Εμφανίσεις της Παναγίας

Οι εμφανίσεις της Παναγίας σε αγίους, αλλά και απλούς ανθρώπους, είναι επίσης αναρίθμητες. Εκτός από τις εμφανίσεις Της στο Άγιο Όρος (στις οποίες αφιερώνουμε ιδιαίτερο κείμενο), ας αναφερθούμε στο περίφημο όραμα της Αγίας Σκέπης, που είδε ο άγιος **Ανδρέας ο διά Χριστόν σαλός** στο ναό της Παναγίας των Βλαχερνών: η Παναγία σκέπαζε από ψηλά το λαό, προστατεύοντάς τον, μ' ένα συμβολικό τεράστιο ύφασμα. Από το όραμα αυτό, πολύ αργότερα, καθιερώθηκε η εορτή της Αγίας Σκέπης (1 Οκτωβρίου), ξεκινώντας από τη Ρωσία, ενώ στην Ελλάδα, όπως γράφουμε παραπάνω, μεταφέρθηκε στις 28 Οκτωβρίου προς τιμήν των εμφανίσεων της Παναγίας στο μέτωπο.

(Σαλός = τρελός. «Διά Χριστόν σαλοί» ονομάζονται οι άγιοι που παριστάνουν τους τρελούς από ταπείνωση, για να αποφύγουν την τιμή. Με αυτό τον τρόπο όμως ασκούν έμμεσα και μια κριτική στη δική μας υποκρισία και στα κακώς κείμενα της κοινωνίας. Σαλοί άγιοι ασκητές, άντρες και γυναίκες, υπάρχουν ακόμη και σήμερα.)

Μια πολύ γνωστή εμφάνιση της Παναγίας επίσης είναι στο μεγάλο θαυματουργό άγιο των ρωσικών δασών **Σεραφείμ του Σάρωφ** (†1833), ο οποίος είχε δει τη Θεοτόκο αρκετές φορές. Η Θεοτόκος εμφανίστηκε μέσα σε υπέρλαμπρο φως και ευωδία, συνοδευόμενη από δύο αγγέλους, τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο, τον άγιο Ιωάννη το Θεολόγο και 12 άγιες (παρθενομάρτυρες). Το όραμα είδε έκπληκτη και η μοναχή Ευπραξία, πνευματική θυγατέρα του αγίου, στην οποία η Παναγία είπε: «Μαρτύριο δεν είναι μόνο η θυσία του σώματος, αλλά κι ο πόνος που υποφέρει η ψυχή για την αγάπη του Κυρίου». Όταν τελείωσε το όραμα, που κράτησε 4 ώρες, ο άγιος είπε στην Ευπραξία πως ήταν η 12η φορά που έβλεπε τη Θεοτόκο.

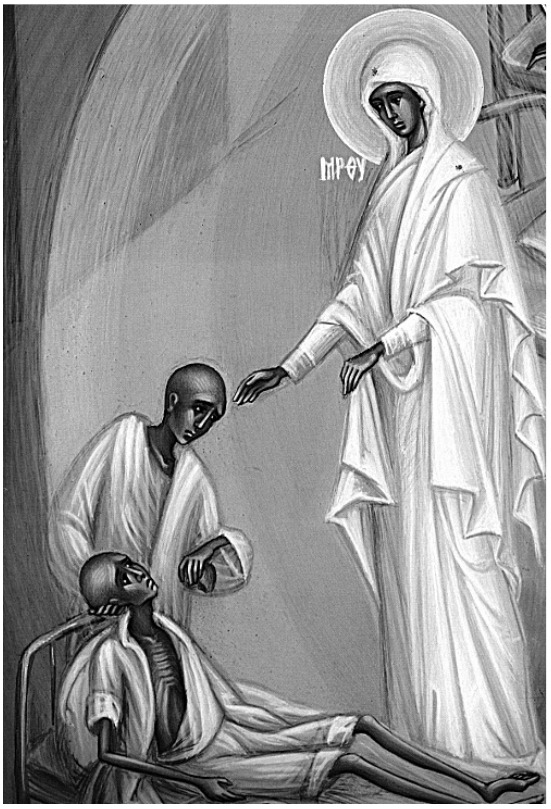

Η εμφάνιση της Παναγίας
στον άγιο Βαλέριο Γκαφένκου,
φυλακισμένο στις αθεϊστικές φυλακές
της Ρουμανίας (†18.2.1952)

Η Παναγία Τριχερούσα

Να αναφέρουμε τέλος ότι τον 8ο αι. μ.Χ., την εποχή της Εικονομαχίας, ο χαλίφης της Δαμασκού, παρακινημένος από τον εικονομάχο αυτοκράτορα Λέοντα Γ', έκοψε το χέρι του αγίου **Ιωάννη του Δαμασκηνού**, που έγραφε υπέρ της τιμής (όχι λατρείας) των ιερών εικόνων. Ο άγιος τοποθέτησε το κομμένο του χέρι στη θέση του και προσευχήθηκε όλη τη νύχτα μπροστά στην εικόνα της Θεοτόκου. Το πρωί το χέρι είχε κολλήσει και θεραπευτεί. Τότε ο άγιος κατασκεύασε την περίφημη εικόνα της Παναγίας Τριχερούσας, στην οποία το τρίτο χέρι σημαίνει το δικό του κομμένο και αποκαταστημένο χέρι.

Όταν ο άγιος κοιμήθηκε, ως μοναχός στη μονή του αγίου Σάββα, στην Παλαιστίνη, άφησε εντολή να δοθεί η εικόνα στον πρώτο επίσκοπο με το όνομα Σάββας που θα επισκεπτόταν το μοναστήρι. Αυτός ήταν ο άγιος Σάββας, πρώην πρίγκηπας και μεγάλος πνευματικός πατέρας της Σερβίας, γύρω στο 1200 μ.Χ.! Ο άγιος πήρε την εικόνα στη Σερβία. Όμως αργότερα, σε εποχή ταραχών, για να την προστατεύσουν, τη φόρτωσαν σ' ένα γαϊδουράκι και το άφησαν ελεύθερο. Εκείνο περπάτησε πολλά χιλιόμετρα κι έφτασε στο σέρβικο μοναστήρι του Αγίου Όρους, στη μονή Χιλανδαρίου. Εκεί φυλάχτηκε η εικόνα. Τέλη του 18ου αιώνα, σημειώθηκε στη μονή διχογνωμία για την εκλογή νέου ηγούμενου. Τότε η εικόνα έφυγε από το Ιερό, όπου βρισκόταν, και πετάχτηκε στη θέση του ηγουμένου. Έτσι η μονή Χιλανδαρίου είχε ως ηγούμενο την Παναγία την Τριχερούσα. Νέος ηγούμενος εκλέχτηκε μόλις το 1991.

Θαύματα της Παναγίας σε μουσουλμάνους

Ως γνωστόν, στη μονή Ιβήρων του Αγίου Όρους φυλάσσεται η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Πορταϊτισσας. Την έριξε στη θάλασσα της Νίκαιας της Μικράς Ασίας μια γυναίκα το 829 μ.Χ., για να τη σώσει από τους εικονομάχους, και βγήκε στα παράλια του Αγίου Όρους το 1004!

Η εικόνα φέρει κάτω από τη δεξιά σιαγόνα τραύμα με ξεραμένο αίμα, που προσκλήθηκε από το ξίφος του Άραβα πειρατή Ραχάι. Όταν ο στόλος του έπλευσε στη θάλασσα των Ιβήρων, οι πειρατές δε μπόρεσαν να λεηλατήσουν τη μονή, γιατί εμποδίστηκαν από μια Γυναίκα και γύρισαν στα πλοία τους άπρακτοι.

Τότε ο Ραχάι, που ήταν αρχηγός τους, επιτέθηκε ο ίδιος στη μονή και χτύπησε με το ξίφος του την εικόνα της Παναγίας. Από την πληγή άρχισε να ρέει άφθονο αίμα, που τον περιέλουσε. Το γεγονός έγινε αιτία να εγκαταλείψει την πειρατεία, να βαφτιστεί χριστιανός και να παραμείνει στο μοναστήρι ως μοναχός με το όνομα Βάρβαρος! Η μετάνοια και η προσευχή του ήταν τόση, ώστε αγίασε και το σώμα του παρέμεινε άφθαρτο και μυροβλύζον. Το έκλεψαν, όπως τόσα άλλα, μετά από πολλά χρόνια, οι Σταυροφόροι επιδρομείς. Ο άγιος Βάρβαρος ο Μυροβλύτης γιορτάζει στις 15 Μαΐου.

Στο νομό Ηρακλείου Κρήτης, στην πεδιάδα της Μεσσαράς, κοντά στο χωριό Καλύβια, βρίσκεται το μεγάλο μοναστήρι της Παναγίας Καλυβιανής (ξακουστό για το ανθρωπιστικό του έργο), που γιορτάζει στις 15 Αυγούστου (Κοίμηση της Θεοτόκου). Η ιστορική και θαυματουργή εικόνα της Παναγίας – που δυστυχώς έχει κλαπεί σήμερα – βρέθηκε στην περιοχή το 1873, στα κτήματα του Τούρκου Χουσεΐν Μπέη Βραζεράκη από τα Καλύβια, όπου βρισκόταν και το παλιό, μικρό εκκλησάκι της Παναγίας. Οι χριστιανοί της περιοχής, μετά από πολλές περιπέτειες, κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν διαταγή του διοικητή Κρήτης Ρεούφ πασά για την απαλλοτρίωση του χώρου γύρω από την εκκλησία, για να το αγοράσουν και να το χρησιμοποιούν για την τιμή της Θεοτόκου.

Οι Τούρκοι όμως φανατικά εξακολουθούσαν να αντιδρούν και ο ιδιοκτήτης της περιοχής έβαζε μέσα στην εκκλησία το άλογό του. Τότε συνέβη το εξής περιστατικό, γνωστό από την προφορική παράδοση και καταγεγραμμένο και στο βιβλίο *Η Παναγία Καλυβιανή και τα ιδρύματα*, Μοίρες Ηρακλείου 1978, σελ. 12:

Ο ιδιοκτήτης αγάς είχε ένα παιδί παράλυτο στο κρεβάτι πολλά χρόνια και δεν υπήρχε ελπίδα να θεραπευθεί. Η Χανούμ και μητέρα του παιδιού ήταν ευσεβής μουσουλμάνα και στον ύπνο της τής παρουσιάστηκε η Παναγία και της έδωσε παραγγελία να σκουπίσει την εκκλησία που βάζει το άλογό του ο αγάς και ύστερα να θυμιάσει και με αυτά θα γίνει καλά το παιδί της.

Μετά από τρεις εμφανίσεις, αποφάσισε όμως να εκτελέσει την παραγγελία. Όταν επέστρεψε στο σπίτι, το παράλυτο παιδί έλειπε από το κρεβάτι του. Ξαφνικά παρουσιάστηκε μια γειτόνισσα και ανάγγειλε ότι το παράλυτο παιδί είναι με την υγεία του και παίζει με τα άλλα παιδιά στην πλατεία, ψηλά στον Κούλε του χωριού.

Ο αγάς δεν άργησε να φανεί. Είδε την κίνηση και εκστατικός πληροφορήθηκε από τη γυναίκα του τα συμβάντα. Τότε με ευλάβεια προσευχήθηκε και ομολόγησε ότι είναι αληθινή η πίστη των Ρωμιών και ότι παραχωρεί την εκκλησία στους χριστιανούς με όλη τη γύρω περιοχή. Οι φανατικοί Τούρκοι των Καλυβίων δεν το άκουσαν αυτό με ευχαρίστηση και κατηγορούσαν τον αγά πως έγινε χριστιανός και μάλιστα άρχισαν να τον ονομάζουν από τότε ειρωνικά «παπά Μανώλη».

Με παρόμοιο τρόπο βρέθηκε και η εικόνα της Ζωοδόχου Πηγής στα Καστελλάκια του Ρεθύμνου. Μετά την κατάληψη του Ρεθύμνου από τους Τούρκους, το 1646, τα Καστελλάκια περιήλθαν στα χέρια ενός ισχυρού Τούρκου, που ονομαζόταν Χαρτζαλής. Μόλις πήρε στην κατοχή του το μικρό οικισμό, έσπευσε να μεταβάλει την εκκλησία σε αχυρώνα. Όταν πέθανε ο Χαρτζαλής, η περιουσία του, μαζί με τα Καστελλάκια, περιήλθαν στον ανηψιό του τον Τσιτσέκο, που ήταν καλός και συνετός άνθρωπος. Ένα βράδυ εμφανίστηκε στον ύπνο του η Παναγία και του είπε να επαναφέρει την εκκλησία στην αρχική της μορφή. Ο Τσιτσέκος αδιαφόρησε, μη δίνοντας σημασία στο όνειρο. Το επόμενο βράδυ εμφανίστηκε ξανά η Παναγία και επιτακτικά αυτή τη φορά του ζήτησε το ίδιο πράγμα. Ο Τούρκος αυτή τη φορά φοβήθηκε τόσο, ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα ξανάκανε τον αχυρώνα εκκλησία. Μέσα στο ναό, μάλιστα, τοποθέτησε και μία εικόνα της Παναγίας που είχε βρει, άγνωστο πως, στον αχυρώνα. Πρόσφερε επίσης στην Παναγία και δέκα μπακίρινα μίστατα λάδι (κουρούπι εκατό οκάδων).

Ο Τσιτσέκος τοποθέτησε ως φύλακα της εκκλησίας μια Τουρκάλα, η οποία διατηρούσε και την εικόνα της Ζωοδόχου Πηγής και δεν επέτρεπε σε Τούρκο να την πλησιάσει, αφού πίστευε πολύ στη δύναμη της Παναγίας. Κάποτε, μάλιστα, όταν ένας χριστιανός από το Ατσιπόπουλο, μαζί με το άρρωστο παιδί του πήγε στην εκκλησία να ανάψει μια λαμπάδα, για να γιάνει η χάρη της το παιδί, η Τουρκάλα του είπε ότι το παιδί του δεν πρόκειται να γίνει καλά και ότι μόλις φθάσει στο Ρέθυμνο θα πεθάνει, όπως και έγινε.

Πάντως, και οι Τούρκοι της περιοχής σέβονταν και προστάτευαν το ναό της «Μαϊρέ-Χανούμ», όπως την έλεγαν. Την ημέρα του πανηγυριού, Παρασκευή του Πάσχα, άρμεγαν τα ζώα τους σε κοινά δοχεία με τους χριστιανούς, αυτοί έφευγαν και άφηναν το γάλα να το πιουν οι πανηγυριστές (βλ. άρθρο του δασκάλου Νίκου Δερεδάκη στην εφημερίδα *Κρητική Επιθεώρηση* της 3 Μαΐου 2008, σελ. 8).

Στη Συρία υπάρχει το ξακουστό και ιστορικό μοναστήρι της Παναγίας Σεϊντανάγια («Δέσποινα Κυρά»). Από το 2004 έγινε γνωστό ένα από τα πιο συγκλονιστικά, ίσως, θαύματα όλων των εποχών, που το διηγήθηκε ο ίδιος ο πρωταγωνιστής του: ένας πλούσιος Σαουδάραβας, χρόνια έγγαμος αλλά χωρίς παιδιά, πείστηκε από Σύριο χριστιανό να προσευχηθεί στην Παναγία Σεϊντανάγια και έταξε το ποσό των 80.000 δολαρίων στο μοναστήρι αν αποχτήσει παιδί. Λίγο καιρό αργότερα η προσευχή του εισακούστηκε! Όταν όμως επέστρεψε στη Συρία για να εκπληρώσει το τάμα του, ο άνθρωπος του τον είχε πείσει, μαζί με δυο φίλους του, τον δολοφόνησε, για να πάρει τα χρήματα, αν και είχε λάβει κι ο ίδιος το ποσό των 25.000 δολαρίων.

Έκοψαν το σώμα του κομμάτια και το έριξαν στο πορτ μπαγκάζ του αυτοκινήτου τους. Πηγαίνοντας να το πετάξουν, το αυτοκίνητο σταμάτησε στη μέση του δρόμου. Ένας περαστικός οδηγός παρατήρησε ότι έσταζε αίμα από το πορτ μπαγκάζ και ειδοποίησε την αστυνομία. Όταν ήρθε η αστυνομία και άνοιξε την πόρτα, βρήκε τον άνθρωπο ζωντανό, χωρίς πληγές, ραμμένο στα σημεία όπου τον είχαν τεμαχίσει οι δολοφόνοι του! Οι δράστες υπέστησαν βαρύ ψυχικό κλονισμό, ενώ το αναστημένο θύμα – και αφηγητής των γεγονότων – έγινε χριστιανός.

Τέλος, το 1995 αγιογραφήθηκε στα Ιεροσόλυμα, μετά από παραγγελία μιας μουσουλμάνας (που στη συνέχεια βαφτίστηκε χριστιανή), η εικόνα της «Παναγίας της Υπάρχουσας». Η Θεοτόκος είχε εμφανιστεί στην κοπέλα και της είχε δώσει ακριβείς οδηγίες για τη μορφή που ήθελε να έχει στην εικόνα. Τα μαύρα ρούχα και το λυπημένο πρόσωπο φανερώνουν τη θλίψη της Θεοτόκου για την αποστασία των ανθρώπων (ας σημειωθεί ότι κατά κανόνα στις εμφανίσεις της η Παναγία φορεί μαύρα ρούχα, με σπάνιες εξαιρέσεις).

Η εικόνα δάκρυσε την ημέρα των Εισοδίων της Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, 2002 και από τότε τα μάτια της παραμένουν δακρυσμένα.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ
Τ.Κ. 741 00 ΡΕΘΥΜΝΟ. Τηλ.: 28310 28854 - e-mail: riginiot@gmail.com
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: Ενορία Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Θεόδωρος Ι. Ρηγινιώτης